

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Jany Ondrejkovej a členov senátu Mgr. Miroslavy Fodor a JUDr. Mgr. Juraja Štorcela, PhD., v právnej veci žalobcu: **Construction s.r.o.**, so sídlom Nadlice 64, IČO: 31 106 064, právne zastúpeného [REDACTED], proti žalovanému: **Úrad pre verejné obstarávanie**, so sídlom Ružová dolina 10, Bratislava, za účasti: **Univerzitná nemocnica Bratislava**, so sídlom Pažitková 4, Bratislava, IČO: 31 813 861, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 7929-9000/2019 zo dňa 17. júna 2019, takto

r o z h o d o l:

- I. Správny súd v Bratislave žalobu **z a m i e t a .**
- II. Žalovanému a ďalšiemu účastníkovi konania právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

I.

Priebeh administratívneho konania

1. Ďalší účastník konania Univerzitná nemocnica Bratislava (ďalej aj ako „kontrolovaný“ alebo „verejný obstarávateľ“) vyhlásil verejné obstarávanie na predmet zákazky „Rekonštrukcia oddelenia dlhodobochorých v UNB nemocnica akad. L. Dérera“ vo Vestníku verejného obstarávania č. 30/2019 dňa 12. februára 2019 pod značkou 3967 - WYP. V závislosti od predmetu zákazky, typu kontrolovaného a predpokladanej hodnoty zákazky vo výške 384.899,72 € bez DPH, ide o podlimitnú zákazku na stavebné práce.

2. Dňa 03. marca 2019 žalobca doručil kontrolovanému a žalovanému námietky v elektronickej podobe smerujúce podľa § 170 ods. 3 písm. b/ zákona č. 343/2015 Z.z.

o verejnom obstarávaní a o mene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 343/2015 Z.z.“) proti podmienkam uvedeným v súťažných podkladoch.

3. Účelom uplatnenia revízneho postupu formou žiadosti o nápravu a následne námietkami proti podmienkam uvedeným v súťažných podkladoch bolo odstránenie nasledovného ustanovenia v článku IX, bod. 7 návrhu zmluvy o dielo, cit.: *„Dodávateľ nie je oprávnený postúpiť akúkoľvek svoju pohľadávku z tejto zmluvy o dielo na tretiu osobu bez predchádzajúceho písomného súhlasu objednávateľa. Písomný súhlas objednávateľa s týmto úkonom je zároveň platný len za podmienky, že bol na tento úkon udelený predchádzajúci písomný súhlas Ministerstva zdravotníctva SR. Právny úkon, ktorým budú postúpené pohľadávky zhotoviteľa v rozpore s týmto ustanovením je podľa § 39 zákona č. 40/1964 Zb. - Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov neplatný.“*.

4. Žalobca vyslovil pochybnosti pokiaľ ide o súlad citovaného zmluvného ustanovenia s príslušnými ustanoveniami zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), ako aj pochybnosti pokiaľ ide o celkovú koncepciu zabezpečovacích inštitútov vrátane úpravy článku X. Zmluvné pokuty v návrhu zmluvy a dôvodnosť takejto neprimeranej a nevyváženej úpravy v neprospech zhotoviteľa.

5. V liste „Oznámenie o výsledku vybavenia žiadosti o nápravu“ kontrolovaný uviedol, že nevyhovuje žiadosti o nápravu a túto zamietal. V odôvodnení následne uviedol, cit.: *„Bod č. 7 článku IX Zmluvy o dielo sa uvádza do všetkých zmlúv v zmysle Prikazu ministra zdravotníctva SR č. 2/2017, za účelom stanovenia pravidiel a zásad pri uzatváraní zmluvných vzťahov a realizovaná právnych úkonov s dôrazom na eliminovanie rizika a negatívnych následkov uzatvorených a uzatváraných zmluvných vzťahov podriadenými organizáciami. Podľa názoru verejného obstarávateľa uvedené zmluvné ustanovenie nie je v rozpore s princípom proporcionality ani s ostatnými princípmi verejného obstarávania podľa § 10 ods. ZVO, nakoľko platí pre všetkých záujemcov rovnako.“*.

6. Žalovaný prvostupňovým rozhodnutím č. 5767-6000/2019-OD zo dňa 24. apríla 2019 zamietol námietky žalobcu podľa § 175 ods. 3 zákona č. 343/2015 Z.z., nakoľko ich považoval za neopodstatnené.

7. Žalovaný uviedol, že v zmysle § 42 ods. 11 zákona č. 343/2015 Z.z. majú súťažné podklady obsahovať okrem iného aj návrh zmluvy. V posudzovanom prípade je návrh zmluvy o dielo obsiahnutý v časti D „Obchodné podmienky“ súťažných podkladov. Žalovaný konštatoval, že predmetom námietok žalobcu je znenie obchodných podmienok, konkrétne bodu 7 čl. IX „Prevzatie diela a prechod vlastníckeho práva“, pričom argumentácia žalobcu spočíva najmä v tom, že takto stanovenou zmluvnou podmienkou dochádza podľa neho k priamemu zvyšovaniu rizika ohrozenia finančných tokov zhotoviteľa.

8. Žalovaný v súvislosti s namietanými skutočnosťami žalobcu poukázal na Výkladové stanovisko úradu č. 3/2016 k právomoci úradu preskúmať zmluvné podmienky návrhu zmluvy alebo rámcovej dohody, ktorá má byť výsledkom verejného

obstarávania. Podľa výkladového stanoviska žalovaný pri výkone svojej činnosti neskúma súlad zmluvných podmienok s obchodnoprávnymi, občianskoprávnymi alebo inými verejnoprávnymi predpismi. Zdôraznil, že preskúmvacia právomoc žalovaného sa v tomto prípade obmedzuje na skúmanie súladu zmluvných podmienok so zákonom č. 343/2015 Z.z., najmä s jeho princípmi, a to z pohľadu, či verejný obstarávateľ nastavil zmluvné podmienky pre všetkých záujemcov v súlade s princípom transparentnosti, nediskriminácie a princípom rovnakého zaobchádzania. Tieto podmienky podľa stanoviska musia vychádzať z potrieb verejného obstarávateľa. Žalovaný preto uviedol, že skúmal súlad namietaného bodu 7 čl. IX návrhu zmluvy o dielo v intenciách predmetného výkladového stanoviska. To znamená, že žalovaný preskúmal súlad namietaného bodu 7 čl. IX návrhu zmluvy o dielo so zákonom č. 343/2015 Z.z., a to najmä v kontexte dodržania princípov verejného obstarávania stanovených v § 10 ods. 2 zákona č. 343/2015 Z.z.

9. Žalovaný po preskúmaní namietaných skutočností dospel k záveru, že zmluvné podmienky uvedené v bode 7 čl. IX návrhu zmluvy o dielo, ustanovujúce zákaz postúpenia pohľadávky dodávateľa bez predchádzajúceho písomného súhlasu objednávateľa (pričom písomný súhlas objednávateľa s týmto úkonom je zároveň platný len za podmienky, že bol na tento úkon udelený predchádzajúci písomný súhlas Ministerstva zdravotníctva SR) na iný subjekt, nie je možné považovať za diskriminačné a obmedzujúce hospodársku súťaž.

10. Žalovaný vyslovený záver odôvodnil tým, že v predmetnom verejnom obstarávaní nejde o úplný zákaz postúpenia pohľadávky na akýkoľvek iný subjekt bez výnimky, ale je upravený iba postup, ktorý musí byť uplatnený pri postúpení pohľadávky, a teda vyžiadanie si písomného súhlasu od objednávateľa. Ďalej uviedol, že definovanie zmluvných podmienok je úlohou kontrolovaného, pričom zmluvnými podmienkami sa určujú podmienky, za ktorých sa bude zákazka realizovať. Taktiež mal za to, že kontrolovaný v kontexte príkazu ministra nastavil zmluvné podmienky pre všetkých záujemcov v súlade s princípom transparentnosti, nediskriminácie a princípom rovnakého zaobchádzania a nepredstavujú významnú finančnú záťaž pre uchádzačov. Dodal, že znenie bodu 7 čl. IX návrhu zmluvy o dielo, ustanovujúce zákaz postúpenia pohľadávky na iný subjekt bez súhlasu objednávateľa nepredstavuje zmluvnú podmienku s osobitným odradzujúcim účinkom na záujemcov v predmetnom verejnom obstarávaní.

11. Žalovaný dospel k záveru, že kontrolovaný stanovil spornú zmluvnú podmienku dostatočne jasno a zrozumiteľne, odôvodnil z akého dôvodu je uvedená zmluvná podmienka zahrnutá do zmluvy (príkaz ministra), zmluvná podmienka platí rovnako pre všetkých záujemcov / uchádzačov a nemožno hovoriť ani o obmedzení hospodárskej súťaže, nakoľko boli predložené 4 ponuky, pričom sám žalobca predložil ponuku. Preto konštatoval, že stanovením namietanej zmluvnej podmienky kontrolovaný neporušil princípy verejného obstarávania.

12. K odôvodneniu zamietnutia žiadosti o nápravu žalovaný uviedol, že došlo na strane kontrolovaného k chybe v písaní, keď zle označil príkaz ministra. Žalovaný preskúmal predložený príkaz ministra a namietanú zmluvnú podmienku a uviedol, že napriek

tomu, že kontrolovaný vo vybavení žiadosti o nápravu zle označil číslo príkazu ministra tak samotný text bodu 1 čl. II príkazu ministra je pretransformovaný do namietanej zmluvnej podmienky. Žalobca bol vo vybavení žiadosti o nápravu informovaný, že uvedené ustanovenie sa do zmlúv dáva práve na základe príkazu ministra (hoci došlo k označeniu iného príkazu). Skutočnosť, že kontrolovaný zle označil príkaz ministra nepredstavuje porušenie, ktoré by malo alebo mohlo mať vplyv na výsledok verejného obstarávania, a preto nie je možné vydať rozhodnutie podľa § 175 ods. a/ zákona č. 343/2015 Z.z., tak ako požaduje žalobca, nakoľko žalovaný vyhodnotil žalobcom namietanú zmluvnú podmienku ako súladnú so zákonom č. 343/2015 Z.z.

13. Rada žalovaného ako druhostupňový správny orgán rozhodnutím č. 7929-9000/2019 zo dňa 17. júna 2019 zamietla odvolanie žalobcu a potvrdila prvostupňové rozhodnutie č. 5767-6000/2019-OD zo dňa 24. apríla 2019. Rada žalovaného neidentifikovala žiaden dôvod na zmenu napadnutého prvostupňového rozhodnutia. Konštatovala, že zákon č. 343/2015 Z.z. ponecháva na verejnom obstarávateľovi, aby vypracoval návrh zmluvy, ktorá sa uzavrie ako výsledok verejného obstarávania, pričom tento zákon neustanovuje, ktoré zo zmluvných inštitútov upravených v Občianskom zákonníku, Obchodnom zákonníku, príp. v iných právnych predpisoch je verejný obstarávateľ oprávnený do predmetného návrhu zmluvy zapracovať. Rovnako zákon č. 343/2015 Z.z. neobsahuje žiadne ustanovenia, ktoré by verejnému obstarávateľovi zakazovali do návrhu zmluvy zapracovať niektoré z týchto zmluvných inštitútov, a teda verejnému obstarávateľovi v tomto smere nekladie žiadne obmedzenia.

14. Druhostupňový správny orgán vyslovil, že verejní obstarávatelia sú oprávnení do návrhov zmlúv tvoriacich súčasť súťažných podkladov zapracovať zmluvné inštitúty upravené napr. v Občianskom zákonníku alebo v Obchodnom zákonníku, tieto sú však povinní nastaviť pre všetkých záujemcov v súlade s princípom transparentnosti, nediskriminácie a rovnakého zaobchádzania. Uvedené vyplýva aj zo spomínaného výkladového stanoviska úradu č. 3/2016, v ktorom sa uvádza, že v rozpore so zákonom č. 343/2015 Z.z. by bolo, ak by zmluvné podmienky boli nastavené výhodne pre konkrétny hospodársky subjekt.

15. Druhostupňový správny orgán preskúmal namietanú zmluvnú podmienku a uviedol, že v danom prípade nejde o úplný zákaz postúpenia pohľadávky na akýkoľvek iný subjekt bez výnimky, ale je iba upravený postup, ktorý musí byť uplatnený pri postúpení pohľadávky, a teda vyžiadanie si písomného súhlasu od objednávateľa (objednávateľ musí mať súhlas od Ministerstva zdravotníctva SR). Zároveň namietaná zmluvná podmienka v návrhu zmluvy o dielo, je rovnako platná pre všetkých záujemcov a uchádzačov. Postup kontrolovaného teda možno vnímať ako rovnaký voči všetkým záujemcom a uchádzačom.

16. Druhostupňový správny orgán sa stotožnil so žalovaným v tom, že definovanie zmluvných podmienok je vecou verejného obstarávateľa a uchádzači majú možnosť sa rozhodnúť, či za verejným obstarávateľom stanovených zmluvných podmienok sú alebo nie sú ochotní zákazku realizovať, a teda predložiť ponuku vo verejnom obstarávaní. Verejní

obstarávatelia sú pritom oprávnení stanoviť si aj také zmluvné podmienky, ktoré sú pre nich výhodnejšie ako pre ich dodávateľov, za predpokladu, že zmluvné podmienky rešpektujú princípy verejného obstarávania. Každá zmluvná podmienka totiž môže byť niektorými z potenciálnych uchádzačov vnímaná ako výhodnejšia pre verejného obstarávateľa než pre dodávateľa. Po preskúmaní namietaných skutočností v zmysle vyššie uvedeného dospel k záveru, že zmluvnú podmienku uvedenú v bode 7 čl. IX návrhu zmluvy o dielo nie je možné považovať za diskriminačnú a neprimerane obmedzujúcu hospodársku súťaž.

17. Následne k argumentu žalobcu, podľa ktorého ho kontrolovaný v zamietnutí žiadosti o nápravu nasmeroval na nesprávny príkaz ministra č. 2/2017, pričom uvedené je možné podľa žalobcu považovať za porušenie princípu transparentnosti, druhostupňový správny orgán uviedol, že označenie príkazu ministra č. 2/2017 namiesto č. 7/2017 možno podľa jeho názoru považovať za písársku chybu, v dôsledku ktorej kontrolovaný poukázal na nesprávny príkaz ministra. Druhostupňový správny orgán ďalej poukázal na skutočnosť, že kontrolovaný v ďalšom konaní o námietkach túto chybu napravil a oboznámil žalobcu so správnym príkazom ministra. Z uvedeného dôvodu druhostupňový správny orgán označil tento argument žalobcu za bezpredmetný.

18. Druhostupňový správny orgán v tejto súvislosti poukázal na to, že namietaná zmluvná podmienka je vzhľadom na bežné trhové podmienky štandardná, a teda bežne využívaná. K uvedenému podporne poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/76/2007 zo dňa 28. januára 2009, z ktorého vyplýva, že je dovolené aj prísnejšie stanovenie zmluvnej podmienky (úplný zákaz postúpenia pohľadávky), pričom kontrolovaný nezakázal postúpiť pohľadávku, iba určil povinnosť postupovať podľa stanovených pravidiel pri postúpení pohľadávky, pričom postúpenie závisí od neistej podmienky (súhlas kontrolovaného a Ministerstva zdravotníctva SR). Mal za to, že samotná zmluvná podmienka je štandardnou zmluvnou podmienkou, ktorú sú verejní obstarávatelia oprávnení v zmluve určiť aj bez toho, aby potrebu stanovenia takejto zmluvnej podmienky bolo potrebné osobitne zdôvodniť napr. príkazom príslušného ministra. Vychádzajúc z uvedeného konštatoval, že namietanú zmluvnú podmienku je možné považovať za súladnú aj s princípom transparentnosti.

19. Ďalej vyslovil, že verejní obstarávatelia sú oprávnení v zmluvách, ktoré budú uzatvárať ako výsledok verejného obstarávania, určiť zmluvnú podmienku, podľa ktorej je pohľadávku možné postúpiť len s predchádzajúcim písomným súhlasom verejného obstarávateľa, prípadne jemu nadriadeného subjektu, a to aj v prípadoch, ak im takáto povinnosť nevyplýva z príkazu nadriadeného subjektu, za predpokladu, že takáto zmluvná podmienka zodpovedá potrebám verejného obstarávateľa. Potrebu verejného obstarávateľa v tomto ohľade môže byť aj zaužívaná prax verejného obstarávateľa, pokiaľ je takáto prax súladná so zákonom č. 343/2015 Z.z. a princípmi podľa § 10 ods. 2 cit. zákona. Druhostupňový správny orgán k už uvedenému dodal, že zmluvné podmienky musia podporovať čestnú hospodársku súťaž, avšak stanovením prísnych, ale nediskriminačných zmluvných podmienok nedochádza k porušeniu zákona č. 343/2015 Z.z. Namietaná zmluvná

podmienka nijakým spôsobom nezvyšuje administratívnu záťaž uchádzačov a ponuky predložili štyria uchádzači vrátane žalobcu. Dodal, že namietaná zmluvná podmienka nebola nastavená výhodne pre konkrétny hospodársky subjekt, a teda nie je v rozpore s čestnou hospodárskou súťažou. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností druhostupňový správny orgán v súlade s rozhodnutím žalovaného konštatoval, že kontrolovaný nepostupoval v rozpore so zákonom č. 343/2015 Z.z., ako ani s princípmi podľa § 10 ods. 2 zákona č. 343/2015 Z.z., keď stanovil namietanú zmluvnú podmienku. Na základe uvedeného druhostupňový správny orgán zhodne so žalovaným konštatoval, že považuje námietky žalobcu za neopodstatnené.

II. Žaloba

20. Správnou žalobou zo dňa 18. júla 2019 sa žalobca domáhal prieskumu zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 7929-9000/2019 zo dňa 17. júna 2019, ako aj rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa č. 5767-6000/2019-OD zo dňa 24. apríla 2019 z dôvodu, že rozhodnutie žalovaného vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, zistenie skutkového stavu žalovaným bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci, ako aj, že skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu, a napokon, že došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré malo za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej.

21. V podanej žalobe namietal, že zmluvná úprava zabezpečovacích inštitútov by mala byť, bez ohľadu na to, že jednou zo zmluvných strán je subjekt verejného práva, v súlade so zásadami poctivého obchodného styku a dobrých mravov a dohodnutá s prihliadnutím na význam zabezpečovaných povinností (účelnosť verejných financií). Adekvátne zmluva vo verejno-súkromnom obchodnom vzťahu by mala byť taká, ktorá zohľadňuje všetky aspekty zväčša kogentnej úpravy zákonnej normy z oblasti verejného práva a zväčša dispozitívnych ustanovení právnych noriem súkromného práva.

22. Zdôraznil, že jedným z účelov uplatňovania zásad vnútorného trhu je, aby verejné orgány získavali výrobky a služby najvyššej možnej kvality za najlepšiu cenu v rámci tvrdšej konkurencie na otvorenom trhu bez obmedzujúcich podmienok, ktoré by boli v rozpore so zásadou ochrany čestnej hospodárskej súťaže. Je všeobecne ustálené, že obmedzovanie hospodárskej súťaže je v rozpore s princípmi a zásadami verejného obstarávania.

23. Tvrdil, že účelom ustanovenia bodu 7 čl. IX návrhu zmluvy je obmedziť úspešného uchádzača ako budúceho zhotoviteľa na jeho právach, ktoré mu obchodné právo priznáva, a to postúpiť svoju pohľadávku v prípade, ak táto nie je uhradená v súlade so zmluvne dohodnutou lehotou splatnosti, bez súhlasu kontrolovaného (verejného obstarávateľa) a jeho zriaďovateľského orgánu - Ministerstva zdravotníctva SR. V tejto súvislosti poukázal na to, že podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému, čiže dochádza

k zmene v osobe veriteľa. Do právneho vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom nastupuje namiesto pôvodného veriteľa nový veriteľ, ale bez toho, že by sa inak tento vzťah zmenil (singulárna sukcesia). Pohľadávka prechádza v stave, v akom existuje v čase postúpenia, vrátane jej príslušenstva. Ide teda o dvojstranný právny úkon bez účasti dlžníka, pretože zmena v osobe veriteľa sa nedotýka práv a povinností dlžníka zo záväzkového vzťahu, čas, miesto, predmet plnenia i ďalšie podmienky zmluvy zostávajú nezmenené. Predmetom postúpenia môže byť len určitá pohľadávka, t. j. právo na plnenie od dlžníka, nie však celý záväzkový vzťah, z ktorého pohľadávka vznikla.

24. Za sporný označil dôvod úpravy návrhu zmluvy zo stany kontrolovaného (verejného obstarávateľa). Takáto nejasnosť v jeho postupe sa podľa žalobcu prieči princípu transparentnosti (§ 10 ods. 2 zákona č. 343/2015 Z.z.), čo podčiarkuje aj strohé a bezobsažné odôvodnenie zamietnutia žiadosti o nápravu a súčasne odôvodnenie žalovaného zamietnutia námietky, čo vykazuje znaky arbitrárnosti a svojvoľnosti rozhodovania na strane kontrolovaného (verejného obstarávateľa) a žalovaného.

25. Taktiež poukázal na skutočnosť, že obmedzovaním práv postúpenia pohľadávky bez súhlasu budúceho objednávateľa môže dôjsť k priamemu zvyšovaniu rizika ohrozenia finančnej likvidity budúceho zhotoviteľa s výrazným vplyvom na jeho zotrvanie na trhu, čo podľa názoru žalobcu absolútne odporuje zásadám ochrany čestnej hospodárskej súťaže ako aj zásadám poctivého obchodného styku.

26. Dodal, že z hľadiska doslovného výkladu sporného ustanovenia návrhu zmluvy, možno toto ustanovenie z hľadiska jeho účelu označiť ako zmluvnú sankciu/pokutu pre zhotoviteľa za neplnenie zmluvných povinností objednávateľa, čo sa samo o sebe prieči logike obchodných vzťahov a zásade poctivého obchodného styku.

27. Rovnako tak namietal, že rozhodnutie žalovaného o zamietnutí námietky, ako aj rozhodnutie druhostupňového správneho orgánu o odvolaní nie sú dostatočne odôvodnené, pretože ani z jedného rozhodovacieho aktu nie je možné zistiť reálne a skutočné dôvody rozhodnutia vo vzťahu k spornému namietanému zmluvnému ustanoveniu v bode 7 čl. IX, čo zakladá podľa žalobcu svojvoľnosť a arbitrárnosť napadnutého ako aj preskúmaného rozhodnutia.

28. Zdôraznil, že rozpor s princípom transparentnosti videl v samotnom význame spornej zmluvnej podmienky a jej dôsledkoch pri jej aplikácii pri realizácii zmluvy. Taktiež namietal jej nedostatočné odôvodnenie a najmä absenciu pravidiel, spôsobu a lehôt jej aplikácie v súťažných podkladoch. Zároveň za problematickú označil aj skutočnosť, že záujemca/uchádzač v danom verejnom obstarávaní nedokáže posúdiť mieru obchodného rizika, do ktorého účasťou na verejnom obstarávaní vstupuje.

29. Vo vzťahu ku skutočnosti, že druhostupňový správny orgán v napadnutom rozhodnutí podporne poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/76/2007 zo dňa 28. januára 2009, uviedol, že práve využitím revízných postupov podľa zákona

č. 343/2015 Z.z. mal snahu docieľiť odstránenie spornej zmluvnej podmienky z návrhu zmluvy, aby podpisom zmluvy nemohla byť sporná zmluvná podmienka právne kvalifikovaná ako dohoda veriteľa a dlžníka podľa predchádzajúceho cit. rozsudku Najvyššieho súdu SR.

30. Zároveň namietal, že v dôsledku tejto spornej zmluvnej podmienky, predstavujúcej väčšie obchodnoprávne riziko, súťažné podklady neobsahujú jasné a dostatočné odôvodnenie a najmä pravidlá, spôsob a lehoty jej aplikácie, čím dochádza k porušovaniu princípu transparentnosti. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2S/249/2010 zo dňa 05. októbra 2011.

31. Správnemu orgánu prvého stupňa tiež vyčítal, že sa vôbec nezaoberal namietanou skutočnosťou, že od momentu od kedy kontrolovaný pridal spornú zmluvnú podmienku do obsahu zmluvy nemohol sa žalobca zúčastniť a nezúčastnil sme sa žiadneho predmetného verejného obstarávania.

32. Napokon namietal, že rozhodovanie kontrolovaného, ako aj žalovaného vo veci posúdenia spornej zmluvnej podmienky je v rozpore so zákonom č. 343/2015 Z.z. tým, že sa rozhodnutie obmedzilo len na aplikáciu princípov verejného obstarávania, a bez zohľadnenia zmyslu a účelu právnej úpravy zákona č. 343/2015 Z.z., ktorý nie je možné podľa názoru žalobcu vykladať izolovane a bez súvislostí s ďalšími súvisiacimi právnymi normami, na ktoré tento zákon odkazuje, v danom prípade Obchodným zákonníkom a Občianskym zákonníkom.

III.

Vyjadrenie žalovaného a ďalšieho účastníka

33. K žalobe sa písomne vyjadril žalovaný podaním zo dňa 30. septembra 2019, v ktorom navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Žalovaný mal za to, že postupoval zákonne, riadne zistil skutkový stav, vec správne právne posúdil a žalobcom napadnuté rozhodnutie vydal v súlade so zákonom č. 343/2015 Z.z. Dodal, že žalobca vo svojej žalobe uviedol v zásade rovnaké argumenty a vyjadrenia ako aj v odvolaní voči prvostupňovému rozhodnutiu, pričom žalovaný sa s týmito v napadnutom rozhodnutí dôkladne a podrobne vysporiadal.

34. Zopakoval, že podstatou daného prípadu je požiadavka žalobcu na odstránenie vyššie citovanej zmluvnej podmienky z návrhu zmluvy o dielo, v zmysle ktorej verejný obstarávateľ obmedzil možnosť dodávateľa postúpiť pohľadávku z tejto zmluvy o dielo na tretiu osobu, a to tak, že na toto postúpenie je potrebný jeho predchádzajúci písomný súhlas, ktorý je platný len za podmienky, že bol na tento úkon udelený predchádzajúci písomný súhlas Ministerstva zdravotníctva SR.

35. Žalovaný v súlade s napadnutým rozhodnutím v prvom rade zdôraznil, že z ustanovenia § 167 ods. 1 zákona č. 343/2015 Z.z. vyplýva, že žalovaný vykonáva dohľad

nad dodržiavaním povinností verejného obstarávateľa, obstarávateľa alebo osoby podľa § 8 ustanovených týmto zákonom, t. j. dohľad nad dodržiavaním povinností ustanovených zákonom č. 343/2015 Z.z. Žalovaný teda posudzuje zmluvné podmienky uvedené v návrhu zmluvy o dielo, ktorá je súčasťou súťažných podkladov, len výlučne z pohľadu povinností uložených verejnému obstarávateľovi zákonom č. 343/2015 Z.z. a z pohľadu princípov verejného obstarávania vyjadrených v tomto zákone, a teda nie je oprávnený posudzovať súlad zmluvných podmienok uvedených v návrhu zmluvy o dielo s obchodnoprávnymi, občianskymi alebo inými verejnoprávnymi predpismi.

36. Podľa žalovaného tiež právo EÚ umožňuje verejným obstarávateľom formulovať zmluvné podmienky predovšetkým s ohľadom na svoje potreby (a teda s ohľadom na potreby verejného sektora), a to napríklad podľa rozsudku Súdneho dvora EU vo veci C-328/17, Amt Azienda Trasporti, bod 57, cit.: *„Nakoniec s prihliadnutím na slobodu verejného obstarávateľa a pri posudzovaní svojich potrieb nemožno a priori vylúčiť, že rozhodnutie regiónu organizovať služby dopravy na regionálnej úrovni bolo oprávnené v rozsahu, v akom napríklad zodpovedalo hospodárskym úvahám, ako je vôľa dosiahnuť úspory z rozsahu“*.

37. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností žalovaný v súlade s napadnutým rozhodnutím konštatoval, že verejný obstarávateľ nepostupoval v rozpore so zákonom č. 343/2015 Z.z., ako ani s princípmi podľa § 10 ods. 2 cit. zákona, keď stanovil danú zmluvnú podmienku v návrhu zmluvy o dielo.

38. Ďalší účastník konania vo vyjadrení k žalobe zo dňa 28. augusta 2019 žiadal, aby správny súd vo veci vydal rozhodnutie, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietne. Ďalej uviedol, že sa v celom rozsahu stotožnil s právnym posúdením uvedeným v napadnutom, ako aj preskúmanom rozhodnutí. Zároveň vyslovil názor, že namietaná zmluvná podmienka nie je v žiadnom prípade obmedzujúca, nie je v rozpore so zásadami ochrany čestnej hospodárskej súťaže alebo poctivého obchodného styku. Zakotvením zmluvnej podmienky žalovaný nepostupoval v rozpore so zákonom č. 343/2015 Z.z. ani s princípmi podľa § 10 ods. 2 cit. zákona. Zdôraznil, že zmluvná podmienka je štandardná a bežne využívaná verejnými obstarávateľmi.

39. Následne ďalší účastník konania vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného zo dňa 18. októbra 2019 uviedol, že sa v celom rozsahu stotožnil s právnym posúdením žalovaného v jeho vyjadrení k žalobe.

40. Žalobca právo podať repliku nevyužil.

IV.

Konanie na správnom súde

41. Podľa § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 151/2022 Z.z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, začal s účinnosťou od 01. júna 2023 vykonávať svoju činnosť Správny súd v Bratislave, na ktorý prešiel od 01. júna 2023 výkon súdnictva

v správnej agende z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Trnave a Krajského súdu v Nitre. Pred Správnym súdom v Bratislave je prejednávaná vec vedená pod sp. zn. BA-1S/159/2019. V súlade s platným a účinným rozvrhom práce správneho súdu bola vec v zmysle § 51 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti SR pridelená do senátu 8S správneho súdu.

V. Pojednávanie

42. Správny súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“) ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 10, § 13 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) rozhodol na pojednávaní dňa 30. októbra 2025 rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil v prítomnosti povereného zástupcu žalovaného. Právny zástupca žalobcu, ako aj ďalší účastník konania boli na pojednávanie riadne a včas predvolaní, svoju neprítomnosť ospravedlnili, súhlasili konať a rozhodnúť bez ich prítomnosti. Správny súd preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného vrátane konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, z dôvodov uplatnených v žalobe a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

VI. Relevantné právne predpisy

43. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 343/2015 Z.z. verejné obstarávanie sú pravidlá a postupy podľa tohto zákona, ktorými sa zadávajú zákazky, koncesie a súťaže návrhov.

44. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 343/2015 Z.z. zákazka na účely tohto zákona je odpltná zmluva uzavretá medzi jedným alebo viacerými verejnými obstarávateľmi alebo obstarávateľmi na jednej strane a jedným alebo viacerými úspešnými uchádzačmi na strane druhej, ktorej predmetom je dodanie tovaru, uskutočnenie stavebných prác alebo poskytnutie služby.

45. Podľa § 10 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 343/2015 Z.z. verejný obstarávateľ a obstarávateľ sú povinní pri zadávaní zákaziek, koncesií a pri súťaži návrhov postupovať podľa tohto zákona (ods. 1). Verejný obstarávateľ a obstarávateľ musia dodržať princíp rovnakého zaobchádzania, princíp nediskriminácie hospodárskych subjektov, princíp transparentnosti, princíp proporcionality a princíp hospodárnosti a efektívnosti (ods. 2).

46. Podľa § 42 ods. 11 zákona č. 343/2015 Z.z. súťažné podklady obsahujú dokumentáciu, plány, modely alebo fotografie, ak sú potrebné na vypracovanie ponuky, kritériá na vyhodnotenie ponúk, pravidlá ich uplatnenia a pokyny na vypracovanie a predkladanie ponúk. Súťažné podklady obsahujú aj návrh zmluvy alebo rámcovej dohody, ktorých časť obsahu možno určiť odkazom na všeobecné obchodné podmienky; ak sa odkazuje na všeobecné obchodné podmienky, musia byť súčasťou súťažných

podkladov. V súťažných podkladoch verejný obstarávateľ a obstarávateľ uvedú, ktoré časti súťažných podkladov musia byť súčasťou zmluvy alebo rámcovej dohody; návrhy na plnenie kritérií predložené uchádzačom alebo uchádzačmi, s ktorými sa uzatvára zmluva alebo rámcová dohoda, sú náležitosťami zmluvy alebo rámcovej dohody, ktorá je výsledkom verejného obstarávania. V súťažných podkladoch verejný obstarávateľ a obstarávateľ uvedú požiadavku na prevod práv duševného vlastníctva, ak sa vyžaduje.

VII.

Právne posúdenie veci správnym súdom

47. Predmetom prieskumu správnym súdom je v rozsahu žalobných bodov rozhodnutie žalovaného, ktorým boli zamietnuté námietky žalobcu z dôvodu ich neopodstatnenosti. Medzi účastníkmi je sporné, či kontrolovaný zvolil diskriminačnú, hospodársku súťaž obmedzujúcu, a princípu transparentnosti odporujúcu zmluvnú podmienku v návrhu zmluvy o dielo, tvoriacej súčasť súťažných podkladov verejného obstarávania na predmet zákazky „Rekonštrukcia oddelenia dlhodobo chorých v UNB nemocnica akad. L. Dérera“.

48. Konkrétne žalobca namietal proti zmluvnej podmienke uvedenej v bode 7, čl. IX „Prevzatie diela a prechod vlastníckeho práva“ návrhu zmluvy o dielo v znení „*Dodávateľ nie je oprávnený postúpiť akúkoľvek svoju pohľadávku z tejto zmluvy o dielo na tretiu osobu bez predchádzajúceho písomného súhlasu objednávateľa. Písomný súhlas objednávateľa s týmto úkonom je zároveň platný len za podmienky, že bol na tento úkon udelený predchádzajúci písomný súhlas Ministerstva zdravotníctva SR. Právny úkon, ktorým budú postúpené pohľadávky zhotoviteľa v rozpore s týmto ustanovením je podľa § 39 zákona č. 40/1964 Zb. - Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov neplatný.*“.

49. Žalobca namietal, že uvedené ustanovenie návrhu zmluvy o dielo sa prieči princípu transparentnosti (§ 10 ods. 2 zákona č. 343/2015 Z.z.). Rovnako tak v obmedzovaní práva postúpenia pohľadávky bez súhlasu budúceho objednávateľa videl priame zvyšovanie rizika ohrozenia finančnej likvidity budúceho zhotoviteľa s výrazným vplyvom na jeho zotrvanie na trhu, čo podľa žalobcu odporuje zásadám ochrany čestnej hospodárskej súťaže ako aj zásadám poctivého obchodného styku. Tvrdil tiež, že účelom ustanovenia bodu 7 čl. IX návrhu zmluvy je obmedziť úspešného uchádzača ako budúceho zhotoviteľa na jeho právach, ktoré mu obchodné právo priznáva, a to postúpiť svoju pohľadávku v prípade, ak táto nie je uhradená v súlade so zmluvne dohodnutou lehotou splatnosti bez súhlasu kontrolovaného a jeho zriaďovateľského orgánu - Ministerstva zdravotníctva SR.

50. Vo vzťahu k uvedenému správny súd dáva do pozornosti, že princípy verejného obstarávania sú navzájom poprepájané. Podstata princípu rovnakého zaobchádzania a princípu nediskriminácie spočíva v tom, že verejný obstarávateľ a obstarávateľ majú povinnosť voči všetkým uchádzačom a záujemcom postupovať rovnako, a teda ani jeden subjekt na strane ponuky nesmie byť žiadnym spôsobom zvýhodňovaný alebo

znevýhodňovaný. Ide o požiadavku na odstránenie subjektívneho hodnotenia v procese verejného obstarávania a zabezpečenie objektívneho prístupu k záujemcom i uchádzačom, ktorá je vyjadrením cieľa napomôcť rozvoju zdravej a skutočnej hospodárskej súťaže medzi subjektmi, ktoré sa zúčastňujú verejného obstarávania. V rovnakom duchu judikuje aj Súdny dvor EÚ napríklad vo veciach C-225/98, C-496/99, C-231/03, C-507/03, C-27/15: „V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že na jednej strane zásada rovnosti zaobchádzania prikazuje, aby všetci uchádzači mali rovnaké príležitosti pri formulovaní znenia svojich ponúk, a preto vyžaduje, aby tieto ponuky podliehali rovnakým podmienkam pre všetkých uchádzačov. Na druhej strane cieľom povinnosti transparentnosti, ktorá je jej priamym dôsledkom, je vylúčiť riziko uprednostňovania a svojvoľnosti zo strany verejného obstarávateľa. Táto povinnosť vyžaduje, aby všetky podmienky a podrobnosti verejného obstarávania boli v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania alebo v súťažných podkladoch jasne, presne a jednoznačne formulované tak, aby po prvé všetci riadne informovaní a primerane obozretní uchádzači chápali ich presný význam a mohli ich vykladať rovnako, a po druhé, aby bol verejný obstarávateľ schopný skutočne overiť, či ponuky uchádzačov spĺňajú kritériá, ktorými sa riadi predmetné obstarávanie.“ Uvedené princípy sa premietajú aj vo vzťahu k zadefinovaniu, resp. vymedzeniu zmluvných podmienok v návrhu zmluvy, ktorá je výsledkom verejného obstarávania.

51. Správny súd ďalej dodáva, že princíp transparentnosti sa potom vzťahuje aj na samotnú kvalitu procesu zadávania zákazky a postupu jeho zadávateľa. Všetky dokumenty, ktoré sú potrebné na prípravu žiadosti o účasť, ponúk alebo iných relevantných podaní, musia byť pripravené tak, aby neboli nejednoznačné, zmätočné alebo neprehľadné, a aby umožňovali jednotný výklad. Úkony verejného obstarávateľa alebo obstarávateľa zároveň musia byť nerozporné. Nemenej dôležitým elementom tohto rozmeru princípu transparentnosti je predvídateľnosť úkonov verejného obstarávateľa a obstarávateľa, ktorý musí konať čitateľne a konzistentne, spôsobom, ktorý nepochybne a odôvodnene vyplýva zo stavu veci a zdržať sa takého konania, ktoré by mohlo byť charakterizované ako svojvoľné alebo o ktorého právych dôvodoch by mohli byť pochybnosti. V tomto smere je princíp transparentnosti špecifikáciou všeobecného, ústavného princípu právnej istoty v oblasti verejného obstarávania.

52. Transparentnosť procesu zadávania verejných zákaziek je tak podmienkou existencie účinnej konkurencie medzi dodávateľmi, ale aj predpokladom účelného vynakladania verejných prostriedkov. K porušeniu zásady transparentnosti môže dôjsť vtedy, pokiaľ sa v postupe obstarávateľa vyskytnú také prvky, ktoré by obstarávanie urobili nekontrolovateľným, horšie kontrolovateľným, nečitateľným, neprehľadným alebo ktoré by vzbudzovali pochybnosti o právych dôvodoch jednotlivých krokov dodávateľa.

53. Z napadnutého rozhodnutia ako aj zo súťažných podkladov jednoznačne a určito vyplýva, že verejný obstarávateľ v bode 7, čl. IX „Prevzatie diela a prechod vlastníckeho práva“ návrhu zmluvy o dielo zadefinoval zmluvnú podmienku, z ktorej vyplýva nevyhnutnosť predchádzajúceho písomného súhlasu objednávateľa na to, aby dodávateľ mohol účinne postúpiť akúkoľvek svoju pohľadávku z tejto zmluvy o dielo na tretiu osobu.

Rovnako nevyhnutným pre platnosť písomného súhlasu objednávateľa s týmto úkonom je udelenie predchádzajúceho písomného súhlasu Ministerstva zdravotníctva SR.

54. V zmysle uvedeného, nedošlo v konaní podľa názoru správneho súdu k porušeniu zásady nediskriminácie a transparentnosti verejného obstarávania, namietaných žalobcom. V zhode so žalovaným správny súd dáva do pozornosti, že z dikcie ustanovenia § 167 ods. 1 zákona č. 343/2015 Z.z. vyplýva, že úlohou žalovaného je výkon dohľadu nad dodržiavaním povinností verejného obstarávateľa, čiže dohľad nad dodržiavaním povinností ustanovených zákonom č. 343/2015 Z.z. Žalovaný preto nie je oprávnený posudzovať súlad zmluvných podmienok uvedených v návrhu zmluvy o dielo s obchodnoprávnymi, občianskymi alebo inými verejnoprávnymi predpismi. Žalovanému je teda zverená kompetencia posudzovať zmluvné podmienky uvedené v návrhu zmluvy o dielo, ktorá je súčasťou súťažných podkladov, jedine z pohľadu povinností uložených verejnému obstarávateľovi zákonom č. 343/2015 Z.z. a z pohľadu princípov verejného obstarávania vyjadrených v tomto zákone.

55. Uvedený záver taktiež vychádza z konštantnej judikatúry Najvyššieho súdu SR, ktorý vo svojom rozsudku sp. zn. 5Sžf/39/2014 zo dňa 27. januára 2015 vyslovil: „*Žalovaný (Úrad pre verejné obstarávanie) nie je oprávnený vstupovať do zmluvného vzťahu podľa Obchodného zákonníka, pretože táto kompetencia patrí výlučne súdu v súdnom konaní. Žalovaný by bol oprávnený vstupovať do verejnej súťaže len vtedy, ak by koncipovanie platobných podmienok bolo také prísne, že by neprimeraným spôsobom zužovali okruh subjektov schopných plniť predmet zákazky a teda by mohlo dôjsť k narušeniu pravidiel hospodárskej súťaže s možným vplyvom na výsledok, čo sa v tomto prípade nepodarilo preukázať*“. V predmetnom rozsudku zároveň Najvyšší súd SR taktiež uviedol: „*najvyšší súd poukazuje na svoje doterajšie rozhodnutia v obdobných veciach sp. zn. 3Sžf/117/2013, 3Sžf/120/2013, kde bolo judikované, že žalovaný je oprávnený zasahovať do zmluvných podmienok verejného obstarávateľa, ktoré sa spravujú režimom občianskeho a obchodného práva len do tej miery, či nie sú v rozpore so zákonom o verejnom obstarávaní*“.

56. K obdobným záverom dospel aj Najvyšší správny súd ČR, ktorý vo svojom rozsudku sp. zn. 9 Afs 21/2013 v súvislosti s preskúmaním zákonnosti postupu verejného obstarávateľa zo strany českého Úradu pre ochranu hospodárskej súťaže uviedol, cit.: „*Pokud zadavateľ dodrží zásady transparentnosti, rovného zachádzaní a zákazu diskriminácie, prípadne ďalší výslovná omezení zákona o verejných zakázkách, je na ňom, aby určil, za jakých podmínek chce smlouvu uzavřít. Je to totiž zadavateľ, kdo má nejlepší povědomí o tom, co a za jakých podmínek potřebuje. Krajský soud tedy správně uvedl, že není úkolem Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, aby při přezkoumání úkonů zadavatele hodnotil vhodnost, přiměřenost či vymahatelnost soukromoprávní podmínky stanovené zadavatelem v zadávací dokumentaci, nejedná-li se o zjevný exces, napr. požadavek zadavatele, který je jednoznačně v rozporu s kogentním ustanovením zákona, či požadavek vyvolávající nemožnost plnění předmětu zakázky*“.

57. Správny súd sa tiež stotožnil so žalovaným, ktorý v odôvodnení napadnutého rozhodnutia poukázal na ustanovenie § 42 ods. 11 zákona č. 343/2015 Z.z., podľa ktorého cit.

zákon zveruje verejnému obstarávateľovi vypracovanie návrhu zmluvy, ktorá sa uzavrie ako výsledok verejného obstarávania. Tiež je nevyhnutné zdôrazniť, že zákon č. 343/2015 Z.z. neustanovuje, ktoré zo zmluvných inštitútov upravených v Občianskom zákonníku, Obchodnom zákonníku, príp. v iných právnych predpisoch je verejný obstarávateľ oprávnený do predmetného návrhu zmluvy zapracovať. Rovnako cit. zákon nezakotvuje úpravu, ktorá by verejnému obstarávateľovi zakazovala do návrhu zmluvy zapracovať niektoré z týchto zmluvných inštitútov, a teda verejnému obstarávateľovi v tomto smere nekladie žiadne obmedzenia.

58. Vzhľadom na uvedené správny súd nemohol prisvedčiť žalobnej námietke, spočívajúcej v tvrdení o diskriminačnom charaktere uvedenej zmluvnej podmienky návrhu zmluvy o dielo, nakoľko mal za preukázané, že verejný obstarávateľ stanovil spornú zmluvnú podmienku dostatočne jasne a zrozumiteľne. Takisto odôvodnil z akého dôvodu je uvedená zmluvná podmienka zahrnutá do zmluvy, keď poukázal na príkaz ministra zdravotníctva SR. Najmä je však potrebné zdôrazniť, že uvedená zmluvná podmienka platí rovnako pre všetkých záujemcov a uchádzačov, teda postup verejného obstarávateľa možno vnímať ako rovnaký voči všetkým záujemcom a uchádzačom. Preto skutočnosť, že zmluvné podmienky sú stanovené verejným obstarávateľom prísne, nezakladá ich diskriminačný charakter, a tiež nepredstavuje porušenie zákona č. 343/2015 Z.z.

59. Relevanciu preto postráda aj argument žalobcu, že uvedená zmluvná podmienka so sebou nesie vyššiu mieru obchodnoprávneho rizika pre dodávateľa a zároveň do určitej miery zvyhodňuje verejného obstarávateľa, čím je podľa žalobcu spôsobilá odradiť niektorého z potenciálnych záujemcov od predloženia ponuky. V tomto smere správny súd uvádza, že pri zohľadnení takto postaveného argumentu žalobcu by bolo možné odradzujúci efekt pripísať ktorejkoľvek z nastavených zmluvných podmienok. Len samotná prítomnosť zvýšeného obchodnoprávneho rizika nemá efekt neprimeraného obmedzenia hospodárskej súťaže. Správny súd preto dospel k záveru, že v danom prípade nedošlo k obmedzeniu hospodárskej súťaže, keďže boli predložené štyri ponuky, pričom ponuku predložil aj sám žalobca.

60. V kontexte uvedeného opodstatnenou nie je ani námietka žalobcu, ktorý predmetnú zmluvnú podmienku označil za priečiacu sa princípu transparentnosti. Vo vzťahu k takto zverejnenej zmluvnej podmienke (bod 48 odôvodnenia tohto rozsudku) správny súd uvádza, že jej obsah, ako aj výklad je zrejmý. Zmluvná podmienka je tiež súladná s výzvou na predkladanie ponúk, ako aj s ostatnými dokumentmi v predmetnom verejnom obstarávaní. Preto ju správny súd vyhodnotil ako jasne stanovenú, a teda plne v súlade s princípom transparentnosti.

61. S ohľadom na uvedené správny súd nemohol súhlasiť ani s námietkou nedostatočného odôvodnenia napadnutého, ako aj prvostupňového rozhodnutia, keď žalobca tvrdil, že ani z jedného z týchto rozhodnutí nie je možné zistiť reálne a skutočné dôvody vo vzťahu k namietanému zmluvnému ustanoveniu. V prejednávanej veci však správny súd zistil, že vo vzťahu k odôvodneniu oboch týchto rozhodnutí platí, že zahŕňa a hodnotí všetky

skutočnosti, ktoré boli podkladom pre výrok rozhodnutia, podáva celkový prehľad o priebehu konania a reaguje na vyjadrenia žalobcu. Súd v procese preskúmania predmetných rozhodnutí nezhliadol absenciu dôvodov v rozhodnutí, na základe ktorých orgán verejnej správy vo veci rozhodol, a ktoré by mali za následok nepreskúmateľnosť rozhodnutia. Je teda možné konštatovať, že prvostupňový, ako aj druhostupňový správny orgán v týchto rozhodnutiach riadne zdôvodnil a zrozumiteľne uviedol dôvody, pre ktoré bolo potrebné námietky žalobcu zamietnuť ako neopodstatnené a to aj v kontexte s účelom a zmyslom zákona č. 343/2015 Z.z., ako aj s princípmi verejného obstarávania, a tiež vec po právnej stránke správne vyhodnotil a aplikoval príslušné ustanovenia zákona č. 343/2015 Z.z.

62. Vychádzajúc z uvedených skutočností a citovaných právnych predpisov správny súd dospel k záveru, že žalovaný riadne zistil skutkový stav veci, správne právne vec posúdil a vo veci rozhodol v súlade so zákonom č. 343/2015 Z.z. Správny súd preto zamietol žalobu žalobcu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP.

63. O náhrade trov konania správny súd rozhodol podľa § 168 SSP a úspešnému žalovanému nepriznal náhradu trov konania, pretože nezistil dôvody, na základe ktorých by bolo možné spravodlivo od žalobcu požadovať ich náhradu.

64. Taktiež súd nepriznal náhradu trov konania ani ďalšiemu účastníkovi konania, a to s poukazom na § 169 SSP, nakoľko neboli splnené zákonné podmienky pre priznanie náhrady trov pre ďalšieho účastníka, nakoľko správny súd tomuto neuložil žiadnu povinnosť, v súvislosti s plnením ktorej by mu vznikli trovy konania.

65. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote 30 dní od jeho doručenia na Správny súd v Bratislave. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná

sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (písm. a/); ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/ (písm. b/); je žalovaným Centrum právnej pomoci (písm. c/).

V Bratislave dňa 30. októbra 2025

Mgr. Jana Ondrejková
predsedníčka senátu

Mgr. Miroslava Fodor
členka senátu

JUDr. Mgr. Juraj Štorcel, PhD.
člen senátu

Za správnosť vyhotovenia:

██████████